నల్ల పిల్లి..

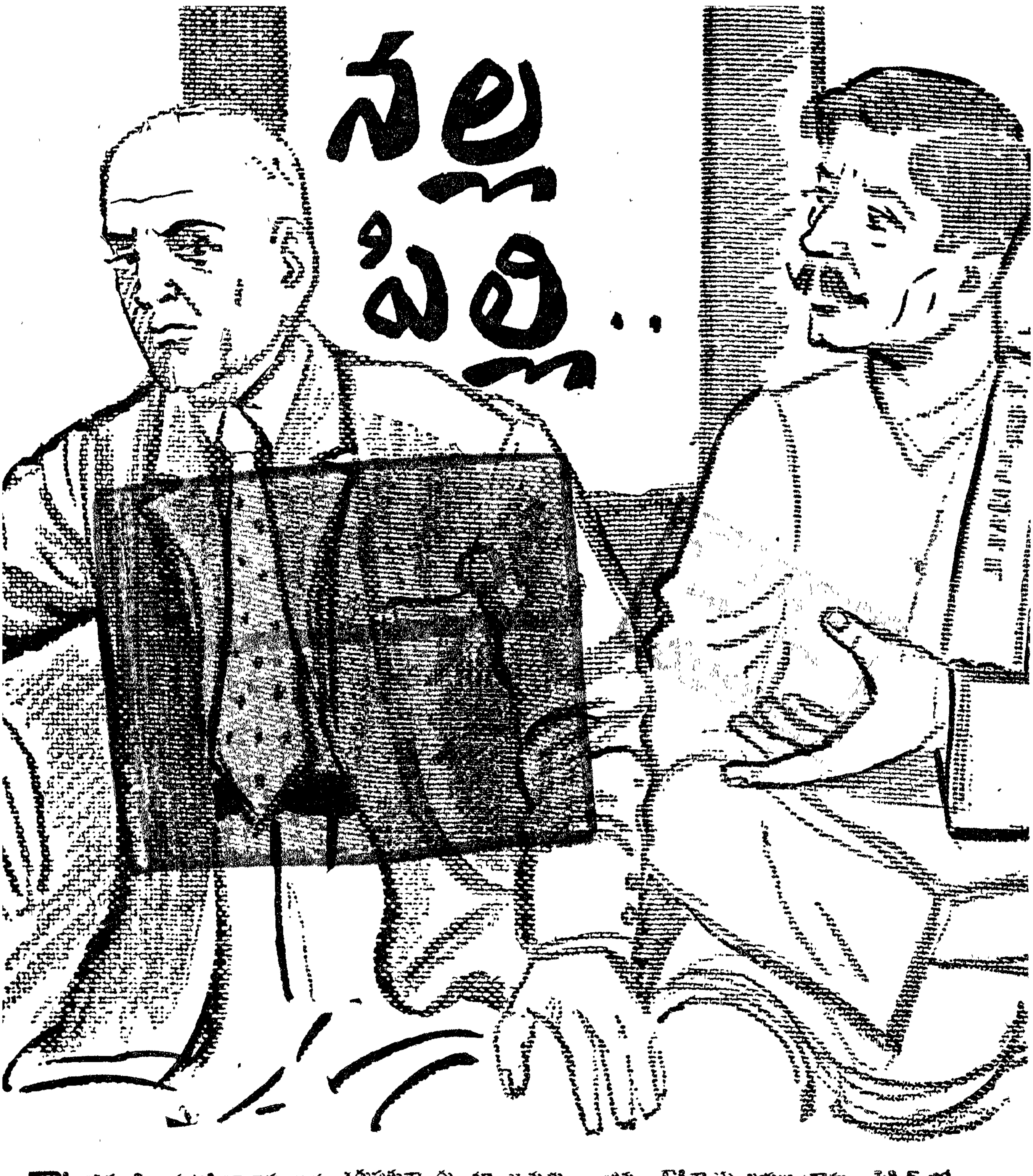

కాకినాడనుంచి యిప్పటికి దాదాపు అర డజను ఉత్తరాలు వచ్చినాయి, పిల్లను చూచుకుని వెళ్ళమని. కాని నాకు అండగా నిల్చునే పెద్దలు యెవరూ లేరు, ఒక్క మామయ్యతప్ప. అతినా ఎక్కడో దూరపు బంధువు. మా అమ్మకు అన్న గారవుతారు. చివరకు ఆ మామయ్యను తీసుకుని కాకినాడ వెళ్లాలనుకున్నాను. జీవితం అంతా దొంగలతో, ఖూనీ కేసులతో గడిపి, పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్‌గా రిటైర్ అయి. పిల్లలు యెవరూ లేనందున భార్యతో హాయిగా కాలం గడుపుతున్నాడు మా మామయ్య. అతను అదోక తిరహా మనిషి. ఎవరైనా కనబడితే చచ్చినా వదలడు. వయస్సులో తను పట్టుకున్న పెద్ద పెద్ద గజదొంగల గురించి, తాను సాధించిన ఖూనీ కేసులగురించి సోదిలా చెప్పుకపోతూంటాడు. వినేవారికి విసుగు గాని ఆయనకు విసుగనేదే లేదు.

అనుకున్న ప్రకారం మామయ్యా, నేనూ కాకినాడకు బయలుదేరాము. ట్రైన్‌లో ఆయన బాధ ఎలా భరించాలో అని అనుకుంటూ, ఏదో పుస్తకం తీసి చదువుకుంటున్నా. కాని నా మనస్సు ఆ పుస్తకం మీద లేదు. చీకటిని చీల్చుకుంటూ రైలు పోతూంది. ఏవేవో ఆలోచనలతో అంతకంటె వేగంగా నా మనస్సు పరుగెత్తుతు పోతూంది. బయటకు చూచాను. ప్రక్కన వున్న చెట్లు తలలు విరబోసుకుని వెనుకకు పరుగులెత్తుతున్నాయి. నా మనస్సులో యెన్నో ఆలోచనలు నా గతానికి పోయి

కె. రాంబాబు

నల్లపిల్లి

లంకెలు వేస్తున్నాయ్. ఇంతలో యెవరిదో బరువైన చెయ్యి నా వీపుమీద పడింది. నా ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగింది. తిరిగి చూచాను. మా మామయ్య నోట్లో అరంగుళాల చుట్టను బయటకు తీసి అదేపనిగా నవ్వుతున్నాడు. "ఏమిటోయ్! అంత పరాధీనంగా వున్నావ్! ఇది ముందు, ముందు పనికివస్తుందిలే దాచుకో!" అన్నాడు ఆ స్వరంలో మరింకేదో స్వరం వినపడింది. మా మామయ్య ప్రక్కనే వున్నాడు మరో ఆయన. ఫుల్ సూటులో వున్నాడు. ఆయన తలచూస్తుంటే ఈమధ్య టోకియోలో జరిగిన 'బట్టతలల పోటీ' గుర్తుకు వచ్చింది. పాపం! ఈయన ఇండియాలో పుట్టారు. టోకియోలో పుట్టైనా ఫస్టు వచ్చేవాడు అనిపించింది.

ఇంతలోనే మా మామయ్య నా మతిమరపు గురించి వ్యాఖ్యానించుతూ, అసలు యీ మతిమరుపువల్ల యే విధంగా దొంగతనాలు జరిగేది, ఆ మతిమరుపువల్లనే యే విధంగా దొంగలు దొరికేదీ చెప్పుకు పోతున్నాడు. ఆయన సర్వీసులో యెన్నో దొంగల ముఠాలను అర్ధరాత్రి అవలీలగా బంధించాడట. తాను ఒకరోజున దొంగలకు చిక్కిపోతే వాళ్ళు మామయ్యను మూడురోజులు బంధించి, మంచి నీరుకూడ యివ్వకుండా నానా హింసలు పెట్టారట. కాని చివరకు తెలివి తేటలతో వారి బారినుండి తప్పించుకుని వచ్చి, తరువాత తన సిబ్బందిని తీసుకొని ధైర్యంతో యెదిరించి, పట్టుకుని ప్రభుత్వానికి వప్పచెప్పి, యెన్నో బహుమతులను పొందాడట.

ఒక క్రిస్మసు రోజున తనకు బహుమతులతోబాటు ఒక స్త్రీ యెడమచెయ్యి బొటనవ్రేలు, నగిషీ పని చేయబడిన చక్కని దంతపు పెట్టెలో పెట్టి పంపబడిందట. చివరకు అదొక పెద్ద కేసుకు దారితీసిందట. ఆ కేసు కూపీ తీస్తుంటె తాను యెదుర్కొన్న కష్టాలు, తాను చూపిన ధైర్యం చెప్పుకు పోతున్నాడు. ఆ మాటలు వింటుంటె నాకు చాల ఆశ్చర్యం కలిగింది. మా మామయ్య యెంత పెద్ద గజదొంగనైన యిట్టే పట్టేయగలడన్నమాట!

ఇంతలోనే మామయ్య ప్రక్కనే కూర్చున్న పెద్దమనిషి మొదలు పెట్టాడు. ఆయన పూర్వం పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గా పనిచేసేవాడట. ఎన్నో ఖూనీ కేసులు అవలీలగా తేల్చి పారేసేవాడట. సాక్ష్యమే జీవనాధారంగా పెట్టుకున్న యెంతోమంది కోర్టు పక్షులను క్రాస్ యెగ్జామిన్ చేసి మూడు చెరువుల నీరు త్రాగించేవాడట. తాను కోర్టులో క్రాస్ యెగ్జామిన్ చేస్తుంటె ఒక్కొక్కసారి జూరీలు, జడ్జీకూడా బేజారెత్తిపోయేవారట. ఈ విధంగా సాగిపోతూంది వారిద్దరి సంభాషణ. ఇద్దరిలో యెవరూ తీసిపోరు. ఇంతలోనే టికెట్టు కలెక్టరు వచ్చాడు. మా రెండు టికెట్లు చూపించాను. తరువాత టి. సి. ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళి టికెట్టు అడిగాడు. ఆయన టి. సి. వైపు కోపంగా చురచుర చూశాడు. టిక్కెట్టు చూపమని అడగడం వారిని చాలా అవమానం చేసినట్టు గాబోలు! ఆయన కోపంగా కోటు జేబులో చెయ్యి పెట్టాడు.

రెవెన్యూ బోర్డులో పక్క పక్కనే కూర్చుని పనిచేసేఇద్దరు గుమాస్తాలున్నారు. ఒకతను రెడ్డికి ఐదింటికల్లా పని తెమిలి పోతోంది. రెండో అతను రావుకి రాత్రి ఎనిమిదిదాకా తెములడం లేదు. ఫైళ్లు గుట్టలుగా పడిపోతున్నాయి.

'మీ కిటుకం ఏవిటండీ?' అన్నాడు రావు ఒకనాడు.

"ఏవుంది. నాకు తెమలని కాయితాలూ ఫైళ్లూ పోగేసి రావుకి రిఫర్ చెయ్యమని రాసి పంపేస్తున్నా. ఇంత పెద్ద డిపార్టుమెంటులో ఏ రావో ఎవడికి తెలుసు. మొత్తానికి నన్నొదిలి పోతున్నాయి" అన్నాడు రెడ్డి.

"సో...మీరన్నమాట ఈ చెత్త నా నెత్తిన తోస్తున్నది" అన్నాడు రావు లేచి చొక్కా చేతులు మడత పెట్టుకుంటూ.

అంతే. ఆయన గుడ్లు బయటకు వచ్చేశాయి. వట్టి చెయ్యి జేబులోంచి బయటకు వచ్చింది. ఆయన ముఖాన్ని జేగురు రంగు కమ్ముకొంది. అమాంతంగా గట్టిగా అరిచాడు "ఎవడో రాస్కెలు నా పర్సు కొట్టేశాడు" అని. కాని ఆ టి. సి. తాపీగా, 'అదంతా మాకు అనవసరం, ముందు మీ పేరు చెప్పండి. ఎక్కడ ఎక్కారు?' అన్నాడు. దాంతో ఆయన తోక త్రొక్కిన త్రాచులా లేచాడు, "సెన్సు లేకుండా మాట్లాడుతావేం?...పిక్ పాకెటింగు జరిగి ఒక ప్రక్కన నేను గోడుపెడుతుంటె, పేరు చెప్పమంటావు?...ముందు ట్రైను ఆపి పోలీసుల్ని పిలువు" అన్నాడు అధికార ధోరణిలో. టి. సి. గతుక్కుమన్నాడు, ఆయనెవరో పెద్ద ఆఫీసరనుకొని. అంతలోనే మా మామయ్య లేచాడు. గంభీరంగా ముఖం పెట్టి 'డామిట్... నేను యీ కంపార్టుమెంటులో వుండగానే చోరీ చేస్తాడా? వాడికి ఎన్ని గుండెలు? ఆగండి...వాడిని యిప్పుడు యిక్కడే పట్టి అప్ప చెబుతా" అంటూ హుంకరించాడు. వెంటనే ఆయన వైపు తిరిగి తన మామూలు పాతబడిన అధికార ధోరణిలో "ఏమండీ! మీ పర్సు యింతకు ముందు యెప్పుడు చూచుకున్నారు? అది, మీరు యీ కంపార్టుమెంటులోకి యెక్కినపుడు వుందా?...అందులో యెంత డబ్బు వుంది? మీ టికెట్టు నంబరు నోటు చేసుకున్నారా?" అని యేకరువు పెట్టాడు. అతని జవాబులు వినకుండానే కంపార్టుమెంటులో గుసగుసలు బయలుదేరినై. "ఎక్కడివాళ్ళు అక్కడే వుండండి. ఎవ్వరూ కదలడానికి వీల్లేదు" తన పాత పద్ధతిలోనే అరిచాడు మామయ్య. తాను రిటైరు అయిన సంగతి మరచిపోయాడులాగుంది! పాపం! ఇంతలో ఒక చిన్న స్టేషను వచ్చింది. ఒక్క పిట్టనుకూడ జారిపోకుండ వేయికండ్లతో కాపలా కాస్తున్నాడు మామయ్య. టి. సి. రైలుదిగి గార్డును, పోలీసుల్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. ప్రక్క పెట్టెలోనే కూర్చున్న సబ్ ఇన్స్పెక్టరు గారుకూడా వచ్చారు. ఆయన వచ్చిరావడం తడవుగా మామయ్యకు విష్ చేశాడు. మామయ్యవలన జరిగినదంతా విన్నాడు. పర్సు పోగొట్టుకొన్న వ్యక్తి ఒక్కటే గోల పెడుతున్నాడు. తన పర్సులో యెనిమిది వేల రూపాయలు వున్నాయని, తనకొడుకు కాలేజిసీటుకోసం డొనేషన్ కడదామని, వెళుతున్నానని ఒకటే మొర పెట్టుకున్నాడు పాపం! పోలీసులదర్యాప్తు ప్రారంభమైంది. క్రిందకు యెవరిని దిగనియ్యలేదు. లోపలికి యెవర్ని యెక్కనియ్యలేదు. పోలీసులు అందరిదగ్గరకూ వెళ్ళి సోదా చెయ్యడం

(55-వ పేజీ చూడుడు)

నల్లపిల్లి

(16-వ పేజీ తరువాయి)

మొదలు పెట్టాగు. ఎక్కడా దొరక లేదు. నా దగ్గరకు వచ్చారు. నా జేబులు తడిమారు. వారు ఖంగారు యెక్కువైంది. నా దగ్గర ఏమీ లేదు. అందరిముఖాలు వాడిపోయినాయి. ఈ సారి మా మామయ్యముఖం మరీ కందిపోయింది. పర్సు ఎవ్వరిదగ్గర దొరక లేదు. ఇంతకుముందు ఎవ్వరూ యీ కంపారుమెంటులోకి ఎక్కినట్లు లేదు, దిగినట్టు లేదు. ఇంతలో ఓ కానిస్టేబుల్ "ఎవ్వడో. పర్సుకొట్టేసి. బయటకు అందిచేసి వుంటాడుసార్!" అని అన్నాడు, ఏదో గొప్ప రహస్యం తెలుసుకొన్నవాడిలాగా. అపబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గారు ఒక శేఁగోల. నా కెంతో జాలివేసింది. ఆ సబ్ ఇన్‌స్పెక్టరు మామయ్యవైపు అదోలాగా చూస్తున్నాడు. వెంటనే మామయ్య "మిస్టర్!.. డోన్ట్ వరీ....కమాన్" అని చేతులు కొద్దిగా పైకెత్తాడు. ఆ సబ్ ఇన్‌స్పెక్టరు కోపంగా జంకుతూ మామయ్య కోటుజేబులో చెయ్యి పెట్టాడు...అతని కళ్ళల్లో ఏదో మెరిసింది. చటుక్కున జేబులోంచి ఒకపర్సు తీశాడు. అది చూడగానే అవతలవ్యక్తి ఒక్కసారిగా ముందుకుదూకి ఆపర్సు పట్టుకుని "ఇది నాది...ఎంత మోసం?... ఎంతమోసం?? ఏదో పెద్దమనిషి అనుకున్నాను. ఇదా నీవుచేసేది? ఫూల్...రాస్కెల్" అని మామయ్యను తిట్టడం మొదలుపెట్టాడు. నా నెత్తిన పిడుగు పడ్డట్టయింది. అమాంతంగా భూకంపంవచ్చి అందులోకి మేమంతా పోతున్నట్లనిపించింది. మామయ్యముఖం తెల్లబడిపోయింది. చిందులో జీవం లేదు." ఇదంతా మోసం... ఇదంతా మోసం...కుట్ర...పన్నాగం..." యింకా ఏమిటో?...ఏమిటో?...అంటున్నాడు. కాని అవి ఒక ప్రాణంవున్న మనిషి నోట్లోంచి వచ్చినట్టుగా లేవు. వారు ఎక్కడినుంచో వస్తున్నట్లుగా వినబడుతున్నాయి ఆ మాటలు. "మా మామయ్య దొంగా?...రిటైర్డ్ పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టరు ఒకదొంగా??"...నా చెవులు గింగుర్లెత్తిపోతున్నాయ్. "అహా...ఎంత పెద్దమనిషి? ఏమి కబురు చెప్పాడండీ?... ఇందాకటినుంచి ఒక కోతలు...దొంగల్ని పట్టానని... ఖూనీఖోరులను పట్టానని... ఎన్ని?...ఎన్ని కోతలు కోశాడు?...అందుకనే యీ పాపిష్టి కాలం యిలా తయారైంది." అని అంటున్నాడు ఒకడు. ఇలా అంతా ఏదో ఒకటి అంటున్నారు. నా తల తిరిగిపోతూంది. నా చెవుల్ని, నా కళ్ళని నేనే నమ్మలేకపోతున్నా. మామయ్య నెత్తిన చేతులు పెట్టుకొని, నోరు తెరిచి, బేజారైపోయి అందరివైపు చూస్తున్నాడు. మామయ్యను క్రిందకు దింపారు. ఆ బట్టతల పెద్దమనిషి చిందులు త్రొక్కుతున్నాడు. నేను నిర్జీవంగా మామయ్య వెనుకనే స్టేషనులోనికి వెళ్ళాను. స్టేషనులో జనం కిటకిట లాడిపోతున్నారు. సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్ గారు కేసు రిజిస్టరు చేసుకొని, ఒక చెయ్యి మీసంమీద వేసి, హాయిగా దువ్వుకుంటూ, రెండో చేయి తన కాకీపేంటు జేబులోకి పోనిచ్చాడు. వెంటనే అదోలాగా మారిపోయాడు. చేయి బయటకు తీస్తే, దానితోపాటు ఒక కాగితం వచ్చింది. దానిని గబగబ చదువుకొని కుర్చీలో కూలబడిపోయాడు. మాకందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది. వెంటనే అతను సర్దుకుని కుర్చీలోంచి లేచి, మామయ్య ముందుకువచ్చి సెల్యూట్ కొట్టి, దిక్కుముఖం పెట్టి "ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ సార్" అని ఆ కాగితం మామయ్య చేతిలో పెట్టాడు. దానిని చదువుకొని మామయ్య అలాగే బల్లపైన కూలబడాడు. నాకేమీ అర్థం కావటం లేదు. అక్కడ మూగిన జనమంతా విచిత్రంగా చూస్తున్నారు. మామయ్య చేతిలో ఉత్తరం లాక్కున్నాను. అందులో యిలావుంది;

శ్రీయుతులైన సబ్ ఇన్స్పెక్టరు గారికి.

నన్ను క్షమించండి మిమ్మల్ని నేను ముందుగానే చూచి మీ కంపార్టుమెంటులో ఎక్కాను. ఈ బుర్రమీసాలాయన తాను ఒక గొప్ప పోలీసు ఆఫీసర్నని, యెంత పెద్ద గజదొంగలనయినా చిటికెలో పట్టుకోగలనని ప్రగల్భాలు పలుకుతున్నాడు. ప్రక్కన కూర్చున్న అసామీ అంతకంటె యెక్కువగా కోతలు కోస్తున్నాడు. వారిద్దరికీ కూడా మంచి గుణపాఠం చెప్పవలెననిపించింది, ఆయన గారి జేబులోంచి పర్సుతీసి ఆ బుర్రమీసాలాయన జేబులో పడవేశాను. బుర్రమీసాలాయన ప్రక్కనే ఓ మతిమరపు కుర్రాడు వున్నాడు. వాని జేబులోంచి పెన్ తీసి యీ వుత్తరం వ్రాసి, మీ పేంటు జేబులో పెట్టాను. ఆ కుర్రాడి పెన్ను మీ కుడి జేబులో వుంటుంది. మీకు చాల శ్రమ యిచ్చాను. ఆ పర్సుఆ సూటువాలాకు యిచ్చివేయండి. పెన్ను ఆ కుర్రాడికిచ్చివేయండి. ఇకనుండి మీరు మీసాలు దువ్వుకొనటం మానుకోండి. సెలవ్.

ఇట్లు
నల్లపిల్లి.

నా జేబులు తడుముకున్నా. నిజంగా నా పెన్ను లేదు. కన్యాన్వేషణలో 'నల్లపిల్లి' ఎదురైంది. మరి ఏమవుతుందో? ముందుకు సాగిపోతున్నాను నేను. ★

అమృతాంజనము

నొప్పులతో కూడిన వ్యాదులు
ముదరకముందే కుదురుతాయి

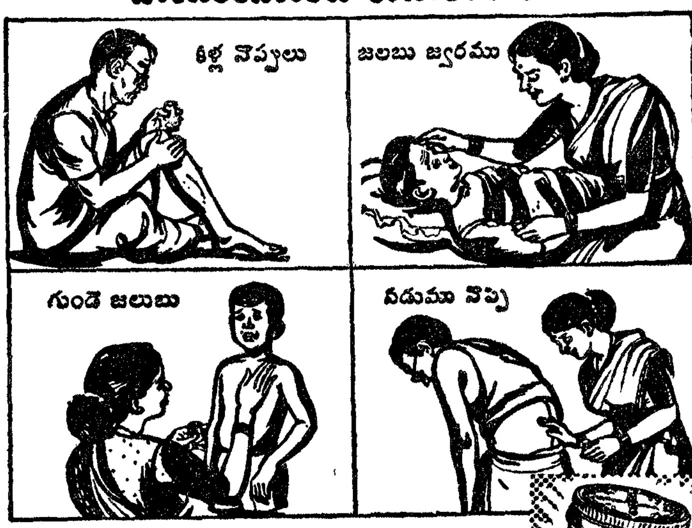

అమృతాంజనము బాధను నివారించడమే గాక బాధ కారణాన్ని కూడా నిర్మూలిస్తుంది, ఇది రక్త సంచయాన్ని శమింపచేసి రక్త ప్రవాహాన్ని క్రమపరచుటకు ఉపకరించును,
ప్రతిసారి దీనిని అతి కొంచెమే ఉపయోగించవలెనని అందరంచేత ఒక బుద్ధి నెలకొలబడి వస్తుంది.

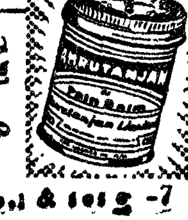

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4. బొంబాయి-1 ... -7